

PRE-PORUKA

Ovi zapisi su skromni pokušaj u službi neskromne intrige izjednačavanja FORME sa SUŠTINOM, pa, ukoliko suština jeste forma i obrnuto, onda je (uz dužno poštovanje gramatike i muzike) moguće ispričati priču u jednoj SLOŽENOJ REČENICI; zato verujem da će čitalac razumeti i volju autora da svaki napis naslovi jednom rečju s arhaičnim znamenom tri tačke na kraju...

Beograd, 1995.

ŠETAČ

Pomislio je kako život više nema nikakvog smisla i odlučio da se ubije – neprestano ti nešto nedostaje: imaš cigarete, nemaš upaljač, nabaviš šibice, popužio si cigarete, poseduješ kompletan pribor za pušenje i krunišeš ga sa nešto pića koje, avaj, prospeš po cigarama, radio krči na omiljenoj stanici, ali te jasno izveštava o vodostanju, ustanoviš da ti je pasulj prokisao baš kada si se vratio kući sa vrućim hlebom, a na sve to, sat vremena pred sastanak sa voljenom koja će te ostaviti izađe ti bubuljica koju panično cediš dok ne položiš rasklimatani zub – a onda, nervozan, gladan, bubuljičav, krezav, još bez cigara, izađeš na ulicu u kojoj ti svetleći i šareni napisi titraju pred očima: „Duvan“, „Hamburgeri“, „Vinarija“, „Zubar“ „Kozmetičar“, „Pogrebno preduzeće“...

KUPANJE

Dvanaestogodišnjak je subotom redovno dobijao po dva dinara za kupanje u javnom kupatilu, jer bi njegovi roditelji posle osamljivanja petkom uveče potrošili svu toplu vodu iz kuhinjskog bojlera – a jednog petka izvečeri, dečak se kradomice okupao dok su otac i majka bili zatvoreni u zamračenoj sobi i ostavio im po dinar na korpi za prljavo rublje...

ZAVODNICA

Sedeći na ivici šerpe za kuvanje džema, nadajući se da će za koji trenutak na njenom dnu, vrhom u ruci stisnutog noža, nabosti sinoć progutane veštačke zube, lokalna zavodnica nije mogla da otvori vrata dečaku koji raznosi cveće po nalogu obožavalaca...

ĐUBRE

Pošaljem prijatelja da mi usred noći kupi cigarete u obližnjem dragstoru i utrapim mu kesu sa đubretom da je baci u kontejner; prođu dva sata, a njega nema, pa se dosetim da telefoniram noćnom prodavcu kome dočaravam svoju nepodnošljivu situaciju zbog nedostatka duvana, no, on mi reče kako te noći uopšte nemaju cigarete, ali se, kaže, seća čoveka koji ih je tražio i koga je uputio u udaljenu prodavnicu i „baš dobro što sam se javila“ jer je moj prijatelj (kako lako zaključuje!) ispred dragstora zaboravio nekakvu kesu, pa ju je on pohranio – ali, gle, u tom času ulazi u moj stan posetilac noćnih dragstora s prvim svitanjem, bacim se na njega da bih što pre zgrabila cigarete, spustivši prodavcu slušalicu, kad avaj, on ih nije našao, našta ja, umesto izbezumljeno, odreagujem začuđujuće smireno i pošaljem ga po zaboravljenu kesu – za koji trenutak, on se vrati s đubretom koje prospem na pod i iz njegovog raznovrsnog sadržaja (divne li različitosti među otpacima!) iskopam dva opuška i manjim nagradim svog pouzdanog i požrtvovanog druga, pa se sama uputim do noćnog prodavca po šibicu, dok je moj prijatelj sakupljao đubre koje ću poneti sa sobom...